

Sygn. akt IV U 149/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w (...)

sprawy K. D.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania K. D.

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 149/17

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 07 lutego 2017 roku nr (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. utrzymał w mocy orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 04 stycznia 2017 roku nr SN. (...).(…) o zaliczeniu odwołującego K. D. do lekkiego stopnia niepełnosprawności do dnia 31 stycznia 2019 roku ze wskazaniem symbolu niepełnosprawności 09-M.

Od powyższego orzeczenia, odwołanie złożył K. D. wskazując, że nie zgadza się z wydanym orzeczeniem. Odwołujący podniósł, że jest od 6 lat po przeszczepie nerki i przyjmuje dużo leków w związku, z czym jego ogólny stan zdrowia od dwóch lat ulega pogorszeniu.

Odwołujący podtrzymał swoje stanowisko na rozprawie w dniu 19 września 2017 roku.

W odpowiedzi na odwołanie, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. wniósł o jego oddalenie, podnosząc, iż stan zdrowia Odwołującego nie kwalifikuje go do zmiany orzeczenia na wyższy stopień niepełnosprawności.

W ocenie organu odwoławczego, schorzenia występujące u skarżącego naruszają sprawność organizmu powodując w sposób, powodując w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością fizyczną i psychiczną, co zgodnie z art. 4 ust.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – stanowi jedną z przesłanek kwalifikujących do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Jednocześnie w świetle ocen członków składu orzekającego skarżący, pomimo istotnie obniżonej zdolności do pracy, jest zdolny do podjęcia zatrudnienia na otwartym rynku pracy.

Nadto podał, że organ orzekający uwzględnił wszystkie przesłanki, które bierze się pod uwagę przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności (Dz.U. nr 139, poz.1328).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. D. choruje na kłębuszkowe zapalenie nerek. W dniu 28 lipca 2011 roku wymieniony przeżył przeszczepienie nerki.

(d: dokumentacja medyczna- k. 10)

Orzeczeniem z dnia 07 lutego 2017 roku nr (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. utrzymał w mocy orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 04 stycznia 2017 roku nr SN. (...).(…) o zaliczeniu odwołującego K. D. do lekkiego stopnia niepełnosprawności do 31 stycznia 2019 roku ze wskazaniem symbolu niepełnosprawności 09-M.

(dowód: akta WZON 205.2017-orzeczenie z dnia 07.02.2017).

W związku z rozbieżnościami w ocenie przez Odwołującego i organ orzekający o stopniu niepełnosprawności stanu zdrowia K. D., należało odwołać się do wiadomości specjalnych.

Sąd dopuścił więc dowód z opinii biegłego lekarza nefrologa na okoliczność, czy odwołujący kwalifikuje się do stopnia niepełnosprawności, zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r., zaś w przypadku odpowiedzi pozytywnej, Sąd zobowiązał biegłego do wskazania stopnia niepełnosprawności odwołującego, przyczyny tej niepełnosprawności, a nadto jaki jest przewidywany okres występowania niepełnosprawności, od kiedy taki stan występuje oraz jakie, w związku z tym są wymagania dla odwołującej.

Biegły nefrolog po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, dotyczącą Odwołującego oraz po przeprowadzonym badaniu – w wydanej w opinii – rozpoznał u badanego stan po rodzinnym przeszczepieniu nerki, schyłkową niewydolność nerek własnych w przebiegu kłębuszkowego zapalenia- bez biopsji, nadciśnienie tętnicze kontrolowane jednym lekiem, refluksowe zapalenie przełyku. W wywiadzie leczenie hemodializami przez okres 11 miesięcy. Uznał wymienionego za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim symbol 09-M.

W uzasadnieniu opinii biegły stwierdził, że wnioskodawca jest po 11 miesięcznym okresie leczenia dializami z powodu schyłkowej niewydolności nerek własnych, przeżył rodzinny przeszczep nerki w lipcu 2011 roku, a dawcą nerki była siostra skarżącego. Od tego momentu skarżący jest leczony trójlekową immunosupresją zapobiegającą odrzuceniu narządu. Ponadto wskazał, iż funkcja nerki przeszczepionej bardzo dobra, zaś nadciśnienie tętnicze kontrolowane pojedynczym lekiem hipotensyjnym. Biegły podał, że wskazane schorzenia powodują naruszenie sprawności organizmu i obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne. W ocenie biegłego, brak jest wskazań szczególnych w odniesieniu do osoby K. D..

(dowód: opinia biegłego k. 14-17)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. D., jako niezasadne nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Natomiast według § 2 pkt 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U.2015.1110) powiatowe zespoły i wojewódzkie zespoły wydają odpowiednio orzeczenia o niepełnosprawności osób, które nie ukończyły 16 roku życia; stopniu niepełnosprawności osób, które ukończyły 16 rok życia. Zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 5 i 6 przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności osoby, która ukończyła 16 rok życia, zwanej dalej "osobą zainteresowaną", bierze się pod uwagę m. in.: ograniczenia występujące w samodzielnej egzystencji i uczestnictwie w życiu społecznym; możliwość poprawy funkcjonowania osoby zainteresowanej w samodzielnej egzystencji oraz w pełnieniu ról społecznych - poprzez leczenie, rehabilitację, zaopatrzenie w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze, środki techniczne, usługi opiekuńcze lub inne działania.

Rozpoznając odwołanie K. D., Sąd winien zatem rozważyć, czy według kryteriów stosowanych wobec osoby powyższej 16 roku życia, stan zdrowia Odwołującego uzasadnia zaliczenie wymienionego do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

W ocenie Sądu - wbrew twierdzeniom odwołującego - stan jego zdrowia nie daje podstawy do zakwalifikowania wymienionego do wyższego, niż lekki stopień niepełnosprawności.

W powyższym zakresie Sąd oparł się na wnioskach opinii biegłego. Podkreślić bowiem należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd - wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywającą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Sporządzona w niniejszej sprawie przez biegłego lekarza nefrologa - opinia potwierdziła ustalenia, zawarte w zaskarżonym orzeczeniu, ustalając że odwołujący jest osobą o lekkim stopniu niepełnosprawności.

W ocenie Sądu, powyższa opinia w pełni odpowiada na pytanie o stopień niepełnosprawności odwołującego i związane z nim wymagania w zakresie korzystania ze środowiskowego systemu wsparcia. Biegły w sposób kompleksowy i szczegółowy, ustosunkował się do zagadnień, wskazanych w postanowieniu Sądu, czyniąc ustalenia na podstawie analizy całej dokumentacji lekarskiej, zawartej w aktach sprawy, jak również po przeprowadzeniu wywiadu i fachowego badania osoby odwołującego.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw do zakwestionowania opinii, sporządzonej przez biegłego nefrologa oraz wniosków w niej zawartych. Należy ponadto zauważyć, iż dowód w postaci pisemnej opinii biegłego sądowego, w pełni koresponduje z ustaleniami poczynionymi przez Wojewódzki Zespół Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności co do stopnia niepełnosprawności Odwołującego.

Przedmiotowa opinia jest fachowa, spójna, a sposób motywowania argumentów przedstawionych w opinii i stanowczość skonkretyzowanych w nich wniosków, skłaniają do stwierdzenia, że ma ona charakter w pełni wiarygodny i stanowi podstawę do czynienia ustaleń faktycznych.

Należy podkreślić, że również odwołujący nie złożył żadnych merytorycznych zastrzeżeń do omawianej opinii, podnosząc jedynie na rozprawie, że jest zaskoczony, iż dostał lekki stopień niepełnosprawności, zamiast umiarkowanego.

Mając na uwadze powyższe, w szczególności wobec ustaleń poczynionych przez biegłego nefrologa, Sąd w oparciu o treść art.477¹⁴ § 1 k. p. c. oddalił odwołanie, uznając, że iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

SSR Monika Wawro